

حاملگی خارج رحمی

بیمارستان شهدای پاکدشت

تمیز خشک کرده و با سشوار به فاصله ۳۰ سانتی متر محل عمل را گرم کنید.

از غذاهای نفاخ استفاده نکنید. از غذاهای ملین و فیبردار (سبزیجات، میوه، روغن زیتون) استفاده کنید تا از یبوست جلوگیری شود.

یک هفته پس از ترخیص به درمانگاه مراجعه کنید تا بخیه های شما کشیده شود.

در صورت بروز تب، قرمزی و تورم و ترشح از زخم ناحیه عمل هر چه سریع تر به پزشک خود مراجعه کنید.

پزشکان توصیه می کنند که بعد از حاملگی خارج رحمی تا ۳ ماه بارداری بعدی به تعویق بیفتد تا وضعیت جسمی برای بارداری طبیعی کاملاً بهبود پیدا کند.

معمولاً روز عمل شما نباید چیزی بخورید و بعد از عمل زمانی که به شما اجازه داده شد ابتدا مایعات (آب، چای و آب کمپوت) بنوشید.

تمرینات تنفس عمیق و سرفه به باز کردن ریه های شما که در اثر بیهوشی روی هم خوابیده اند کمک میکند و از عفونت ریه ها پیشگیری می کند.

قبل از انجام سرفه برای ثابت نگه داشتن محل جراحی و پیشگیری از درد می توانید با بالش کوچک یا حوله تا شده محکم برش جراحی خود را نگه دارید و سپس سرفه کنید

معمولاً ۱۲ تا ۲۴ ساعت بعد از عمل سوند ادراری خارج می شود.

زمانی که به شما اجازه داده شد از تخت خارج شوید ابتدا ۱۵ دقیقه بر لبه تخت نشسته و پاها را آویزان کنید در صورتی که سرگیجه نداشتید با کمک از تخت خارج شده و راه بروید.

معمولاً تا ۴۸ ساعت بعد از عمل پانسمان برداشته میشود.

با صلاحدید پزشک ۷۲ ساعت پس از عمل می توانید دوش سرپایی بگیرید، زخم خود را با شامپو بچه بشوید (از لیف و صابون استفاده نکنید) سپس آن را با دستمال

**تشخیص به موقع و انتخاب درمان مناسب کلید
جلوگیری از عوارض، حفظ باروری، کاهش هزینه ها
و جلوگیری از مرگ و میر است.**

آموزش های قبل از عمل:

شام سبک میل کنید و از ۱۲ شب ناشتا بمانید. در صورت اورژانسی بودن عمل از زمان اطلاع چیزی میل نکنید.

برای شما آزمایش خون و رزرو خون انجام می شود.

قبل از عمل طلا و جواهرات، اجسام فازی، گیره سر، لنز و دندان مصنوعی را خارج کنید و لباس اتاق عمل بپوشید.

در صورتی که تحت درمان بیماری های مزمن مانند دیابت، فشارخون و غیره هستید به پزشک یا پرستار خود اطلاع دهید زیرا در برخی موارد لازم است داروهای شما موقتا قطع یا با داروی دیگری جایگزین شود.

عمل جراحی شما معمولا تحت بیهوشی عمومی انجام می شود.

معمولا قبل از عمل سوند ادراری برای شما گذاشته می شود.

آموزش های بعد از عمل:

علائم:

درد قسمت پایین شکم یا لگن

احساس درد در یک قسمت از لگن

نداشتن عادت ماهیانه

خونریزی واژینال غیرطبیعی یا لکه بینی همراه با مثبت بودن تست حاملگی

حساسیت به لمس در سینه ها

حالت تهوع و استفراغ

احساس درد در کمر، سبکی سر، سرگیجه و غش

درمان:

نوع درمان بستگی به اندازه و محل بارداری خارج رحمی دارد. در مراحل اولیه که اندازه تخم کوچک است میتوان با مصرف دارو تخم را جذب کرد اما در مراحل پیشرفته، انجام جراحی روش مناسب تری است که با توجه به اندازه جنین به دو روش لاپاراسکوپی (بدون باز کردن شکم و با چند سوراخ کوچک) در مواردی که اندازه جنین کوچک است و لاپاراتومی (باز کردن شکم) در مواردی که اندازه جنین بزرگ است انجام میشود. به طور کلی این وضعیت اورژانس محسوب می شود و فرد باید فوراً تحت درمان قرار گیرد.

تشکیل جنین در نقطه ای غیر از رحم مادر از جمله لوله های رحمی، تخمدان، گردن رحم و یا حتی حفره شکم را حاملگی خارج رحمی می گویند.

عوامل مستعدکننده حاملگی خارج رحمی:

۱. استفاده از IUD و دوش واژینال

۲. سابقه قبلی حاملگی خارج رحمی

۳. سابقه جراحی لوله های رحمی و یا جراحی های لگنی و شکمی

۴. عفونت های لگنی و عفونت های واژینال

۵. عفونت لوله های رحمی

۶. استعمال دخانیات

۷. سن پایین هنگام اولین مقاربت

۸. ناهنجاری های رحمی و چسبندگی های لوله ای

۹. استفاده از داروهای کمک باروری برای درمان نازایی

بنابراین با به کار بردن روشی غیر از IUD و دوش واژینال برای جلوگیری از بارداری، ترک سیگار و درمان فوری هرگونه عفونت لگن و رحم میتوان خطر بارداری خارج رحمی را تا حدودی کاهش داد.